

Ο άγ. Ισαάκ ο Σύρος και η σοφία των “Ασκητικών λόγων” του

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο άγιος Ισαάκ γεννήθηκε στη Συρία γύρω στο 375 και πιθανόν να ήταν μαθητής του αγ. Εφραίμ του Σύρου. Στην ιστορική έρευνα υπάρχει ένα ανοικτό ζήτημα σχετικά με την ταυτότητα 3 προσώπων που έχουν το ίδιο όνομα και από αυτούς ο ένας ήταν νεστοριανός και ο άλλος μονοφυσίτης. Σύμφωνα με το Γέρ. Παΐσιο τον Αγιορείτη, ο Ισαάκ που εορτάζουμε στις 28 Σεπτεμβρίου ήταν απολύτως Ορθόδοξος (πιθανώς ήταν ο «εξ Αμίδης πρεσβύτερος» που συναντούμε στις πηγές).

[isaac](#) A placeholder box with a diagonal cross and the text "Image not found or type unknown" above it.

Ο άγ. Ισαάκ ο Σύρος είναι γνωστός για τους σπουδαίους «Ασκητικούς λόγους» του. Παραθέτουμε στη συνέχεια ορισμένα αποσπάσματα απ’ αυτούς:

Βασανίζεσαι από κακά...είτε λόγω της ανόητης αντίληψής σου περί Θεού, είτε εξαιτίας της ιδέας ου έχεις για τον εαυτό σου, είτε λόγω των οποιωνδήποτε κατηγοριών που εκσφενδονίζεις εναντίον του γείτονά σου, είτε επειδή προσδοκάς κάποιου είδος τιμή από τους ανθρώπους, σαν να ήταν δικαίωμά σου να ζητάς κάτι τέτοιο.

...Σε κάθε μας δραστηριότητα, οι συνεχείς επιπλήξεις της συνείδησης είναι σημάδι ταπείνωσης κι η έλλειψή τους είναι σημάδι σκληροκαρδίας. Αυτό δείχνει πως ο άνθρωπος έχει τη συνήθεια να αυτοδικαιώνεται, κατηγορώντας αντί για τον εαυτό του, τον γείτονα ή, ακόμα χειρότερα, τη σοφή Πρόνοια του Θεού. Κανείς δεν ξεπερνά τα όρια της ταπείνωσης, αν δεν θεωρήσει πρώτα τον εαυτό του άμεμπτο...

Όποιος όμως έχει αυστηρή συνείδηση και διαπιστώνει ο ίδιος πως θα του άξιζαν μεγάλες συμφορές, να ξέρει πως έχει φτάσει σε υψηλό επίπεδο ταπείνωσης. Ο άνθρωπος αυτός βρίσκεται σε μια κατάσταση ειρήνης και γαλήνης, η οποία μένει αδιατάρακτη σε κάθε περίπτωση. Αυτή η κατάσταση ανάπαυσης είναι δώρο της ταπείνωσης και καρπός της τελειότητας. Όποιος την έχει φτάσει, βρίσκει μέσα σε κάθε του πειρασμό μιαν ανάπαυση που ξεπερνά τον πόνο.

...Στρέψε το βλέμμα σου στις μακρινές αιτίες των γεγονότων, οι οποίες

παραμένουν κρυφές. Μην ενοχλείσαι με τις ενέργειες του Θεού, που εκτελούνται μέσω των ανθρώπων, ούτε με την εξωτερική όψη των συμφορών σου. Μ' αυτόν τρόπο θα ανακαλύψεις μέσα στα παθήματά σου τη γνώση της αλήθειας, την ταπείνωση και πολλές άλλες ευλογίες.

...Ο Θεός αποβλέπει πάντοτε στη συγχώρηση και αδιάκοπα μάς περιβάλλει με την απέραντη και άμετρη σαν τον ωκεανό Χάρη Του. Για να μας σώσει, χρησιμοποιεί ως μέσα ακόμη και τις πιο μικρές αφορμές, τόσο μικρές που μόλις και μετά βίας μπορούμε να πούμε πως υπάρχουν, καθώς και συμβάντα που μοιάζουν με τυχαίες και απρομελέτητες συμπτώσεις.

[Πηγή: Ισαάκ του Σύρου, Ασκητικά, μετάφρ. Ν. Καββαδάς, εκδ. Θεσβίτης]